

Definicja rodziny dla potrzeb pomocy społecznej – ciekawy wyrok NSA

Kategoria: Polityka Społeczna

Opublikowano: poniedziałek, 18, sierpień 2014 14:04

Bernadeta Skóbel

Odśłony: 27147

Pojęcie "rodziny" ma ustawową definicję. W art. 6 pkt 14 ustawy o pomocy społecznej, ustawodawca stwierdził, że rodzina to osoby spokrewnione lub niespokrewnione pozostające w faktycznym związku, wspólnie zamieszkujące i gospodarujące. W wyroku z 11 grudnia 2013 r. w sprawie I OSK 3139/12 Naczelny Sąd Administracyjny podjął się próby wyjaśnienia części składowych definicji ustawowej.

W uzasadnieniu wyroku Sąd wskazał m.in., że faktyczny związek, o jakim mowa w powołanym przepisie, oznacza codzienne współdziałanie osób, zmierzające do lepszego zaspokojenia ich potrzeb bytowych, w tym mieszkaniowych, żywnościowych i polegających na zapewnieniu dochodu stanowiącego źródło utrzymania (zarobkowych). Wspólne zamieszkiwanie jest więc przesłanką uznania za rodzinę osób zamieszkujących ze sobą, jeżeli równocześnie z tym zamieszkiwaniem występuje element wspólnego gospodarowania. Polega on zaś na dzieleniu lokalu mieszkalnego w sposób pozwalający stwierdzić, że koncentruje się w nim aktywność życiowa osoby zamieszkującej. Wspólne gospodarowanie opiera się bowiem na podziale zadań związanych z właściwym prowadzeniem gospodarstwa domowego. Wspólnie gospodarować, oznacza zatem wspólne prowadzenie gospodarstwa domowego. NSA powołał się również na uzasadnienie do wyroku Sądu Najwyższego z 2 lutego 1996 r. (sygn. akt II URN 56/95, OSNP 1996 r., nr 16, poz. 240), w którym stwierdzono że "cechami charakterystycznymi dla prowadzenia wspólnego gospodarstwa domowego może być udział i wzajemna, ścisła współpraca w załatwianiu codziennych spraw związanych z prowadzeniem domu, niezarobkowanie i pozostawanie w związku z tym na całkowitym lub częściowym utrzymaniu osoby, z którą się gospodarstwo domowe prowadzi, a wszystko dodatkowo uzupełnione cechami stałości, które tego typu sytuację charakteryzują". Pojęcie wspólnego gospodarowania nie oznacza zatem wyłącznie przyczyniania się do funkcjonowania wspólnoty poprzez wykonywanie na jej rzecz jakichkolwiek czynności, współdecydowaniu o przeznaczeniu dochodu rodziny oraz wykonywaniu czynności związanych z codziennymi zajęciami. Istotną cechą wspólnego gospodarowania jest również pozostawanie na utrzymaniu osoby, z którą takie gospodarstwo się tworzy.

Źródło: [CBOSA](#)